

УТВЪРЖДАВАМ:

ДИРЕКТОР: МАРИЕЛА ИЛИЕВА

Заповед № 11/15.09.2025

МОДЕЛ ЗА РАБОТА
СЪС СЕМЕЙСТВАТА И ДЕЦАТА
В ПЕРИОДА НА АДАПТАЦИЯ ОТ СЕМЕЙНАТА
СРЕДА КЪМ ДЕТСКАТА ГРАДИНА-
„ПОДКРЕПА, ПРИСЪСТВИЕ, ПРИЕМАНЕ”
ЗА УЧЕБНАТА 2025/2026 ГОДИНА

Моделът е разработен на основание чл. 39, ал. 2 Наредба № 5 от 03.06.2016г. за предучилищното образование Настоящият модел е приет с Решение на Педагогически съвет-Протокол № 6/ 12.09.2025г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Увод
2. Същност на процеса на адаптация
- 3 Концептуални идеи на Модела за адаптация „Подкрепа, присъствие, приемане“
 - 3.1 /Условия за пълноценно детско развитие
 - 3.2/Основни принципни положения
 - 3.3/Очаквани резултати при реализиране на модела
 - 3.4/Заложени идеи за ефективен механизъм на адаптацията
- 4.Алгоритъм за действие.
 - А. Дейности.
 - 1/Дейности при посрещане на децата
 - 2/Дейности при изпращане на децата
 - Б. Основни задачи, които трябва да изпълняват учителите.
 - В. Очаквани положителни резултати от прилагането на разработения модел за адаптация
 - 1/ Положителни резултати за детето
 - 2/Положителни резултати за родителите
 - 3/Положителни резултати за педагозите.

1. УВОД

Детска градина „Щастливо детство“ е първата степен в образователната система, която работи за възпитанието, образованието и социализацията на децата. Усилията на учителите са съсредоточени върху това детето да расте като самостоятелна и уверена личност, да усвои умения за общуване и живот в екип, да овладее практически умения и способности, да усвои родния си език и да се научи да го използва правилно, да обогати речника си, да опознае света и природата около себе си, да придобие първи математически познания, да опознае тялото си и да расте здраво и жизнено чрез игрови методи и похвати, за да може един ден да се превърне в уверен, знаещ и можеш млад човек, който умее да носи отговорности за себе си и за другите. Детската градина е един необходим етап в развитието на детето. То навлиза в обществото на своите връстници и започва да усвоява навиците на социалния живот. Така ще бъде подготвено и за постъпване в училище.

Детска градина „Щастливо детство“ не е само място за отглеждане на децата в отсъствие на техните родители. Тя е център за ранно възпитание и образование, които има собствена програма на обучение.

Адаптацията към детската градина е труден процес и за децата, и за възрастните около тях. Животът на семейството се променя, променят се навиците на всички членове на семейството. Адаптирането е строго индивидуален процес за всяко дете и за неговите родители. За някои деца този период може да бъде 1 седмица, за други — 1 месец, а за трети по-дълъг. Учителите и родителите трябва да имат търпение и да подпомагат детето в процеса на адаптация, за да протече той възможно най-бързо и безболезнено.

2. СЪЩНОСТ НА ПРОЦЕСА НА АДАПТАЦИЯ

Адаптирането е процес, който е свързан с реакциите на трите страни: възрастните в детската градина — педагог и възпитател, семейството и детето. Успешното адаптиране на детето предполага възрастните — двете институции, да се включат активно и да подпомогнат том процес. В началото на постъпването в детска градина „Щастливо детство“ повече от децата плачат всяка сутрин някои от тях разиграват една и съща сцена — вкопчват се в майка си и баща си и не ги пускат да си тръгнат. При други деца нежеланието може да бъде изразено чрез неясни оплаквания или чрез повтарящи се неразположения. Така по един или друг начин те изразяват негодуванието си, но това са нормални временни реакции, които отминават бързо. Родителите не бива да се притесняват, за да не се пренася това върху детето, а ритуалът на раздялата трябва да бъде по-кратък (въздушна целувка, съпроводена с думите „до скоро“, гушкане и целуване, махане с ръка). Ритуалът ще направи родителя по-уверен и тази увереност ще се предаде на детето. Отново, когато го взема от детска градина, е важно да е положително настроен, усмихнат, тръпнещ в очакване да го види. Така детето ще усеща по-осезателно обичта на родителя и ще се чувства желано, а не изоставено. Вечер е добре да се разговаря с него как е минал денят му и за заниманията в детската градина. Активното слушане е процес, при който родителят дава обратна връзка за фактите, които чува, като се опитва да отрази и изкаже чувствата на детето, каквито ги разбира. По този начин детето успява от своя страна да разбере по-добре чувствата си, да осмисли намери решение.

Родителите трябва да работят в сътрудничество с детската градина по посока на по-бързата адаптация на детето. Необходимо е вкъщи да се подкрепят същите правила, каквито очакват детето в детската градина, а именно — да се подреждат играчките след игра, да се храни на масата по същото време, а не пред телевизора, да се поддържа ред, да спи следобед. Важен е примерът на възрастните в семейството. Родителите трябва да

запознат учителите с навиците на детето, възможни негови реакции и поведение, да търсят информация как е минал денят му в детската градина. Типични реакции на детето у дома до приключване на процеса на адаптиране:

Детето заспива трудно, спи неспокойно, плаче насън, буди се.

Детето загубва апетит, не приема достатъчно количество храна. Доминираща тема за детето е привързаността към родителя.

Основни аспекти на адаптацията:

1. Психо- емоционална адаптация:

Емоционална стабилност: През този период децата често изпитват различни емоционални реакции тревожност, страх, тъга, раздразнителност. Емоционалното приспособяване изисква време, докато детето свикне с раздялата с родителите и новите лица около него.

Социализация: Детето трябва да започне да изгражда нови социални отношения с възпитатели и връстници. Тук се развиват уменията за сътрудничество, комуникация и споделяне.

2. Физиологична адаптация:

Детската градина има различен дневен режим в сравнение с домашната среда (хранене, сън, активност), което налага организма на детето да се приспособи към новия ритъм.

Първоначално децата могат да изпитват физическа умора и дискомфорт, докато свикват с тези промени.

3. Поведенческа адаптация:

Детето трябва да се научи да спазва нови правила и норми на поведение, характерни за детската градина. Това включва както груповите дейности, така и индивидуалното поведение в рамките на институцията.

Самостоятелността е ключов аспект — децата трябва да развият умения като самостоятелно хранене, обличане, хигиенни навици.

4. Когнитивна адаптация:

В детската градина детето се среща с нови задачи, игри и предизвикателства, които стимулират когнитивното му развитие. Развиват се умения за мислене, решаване на проблеми, фокусиране на вниманието и задържане на информация,

Фактори, влияещи върху процеса на адаптация:

1. Индивидуални характеристики на детето: Възраст, темперамент, ниво на развитие и емоционална зрялост оказват значително влияние върху процеса на адаптация.

2. Семейна среда: Подкрепата от страна на родителите е ключов фактор. Родителите трябва да насърчават детето, да му обясняват какво да очаква и да го подготвят за прехода.

3. Организация и атмосфера в детската градина: Условието в самата детска градина (физическа среда, отношение на педагозите, структура на дейностите) също играят важна роля в процеса на адаптация.

4. Продължителност и темпо на адаптация: Всяко дете преминава през този процес със свое темпо — при някои деца адаптацията може да отнеме дни, при други — месеци.

3. КОНЦЕПТУАЛНИ ИДЕИ НА МОДЕЛА ЗА АДАПТАЦИЯ- „ПОДКРЕПА, ПРИСЪСТВИЕ, ПРИЕМАНЕ” В ДГ „ЩАСТЛИВО ДЕТСТВО”

Моделът за адаптация „Подкрепа, присъствие, приемане” в детска градина „Щастливо детство” е подход, който акцентира върху създаването на благоприятна среда за детето чрез тези три ключови елемента. Целта е да се улесни процесът на адаптация и да се намалят стресът и тревожността, които често съпътстват преминаването към нова социална среда.

1. Подкрепа:

Същност: В този контекст „подкрепа“ означава активна помощ и насърчение на детето в преходния период. Това включва както емоционална, така и физическа подкрепа.

Как се осъществява: Учителите и персоналът на детската градина предоставят топла и разбираща грижа, която помага на детето да се чувства сигурно. Важно е детето да знае, че винаги има на кого да се довери в новата среда. Това може да включва утеха в моменти на тъга или раздяла с родителите, насърчаване при участие в групови дейности и подкрепа при нови предизвикателства.

Цел: Да се създаде чувство на сигурност и доверие у детето, което да намали стреса и тревожността, свързани с адаптацията.

2. Присъствие:

Същност: „Присъствие“ се отнася до активно и внимателно участие на учителите и пом. възпитателите в ежедневието на детето. Това означава не само физическо присъствие, но и емоционално включване в нуждите и преживяванията на всяко дете.

Как се осъществява: Учителите трябва да наблюдават внимателно децата, като следят техните реакции, нужди и сигнали. Те трябва да са на разположение за разговор, утеха и взаимодействие, когато е необходимо.

Присъствието е свързано и с ангажираност в игрите и обучителните дейности, които помагат на детето да се интегрира.

Цел: Чрез постоянно внимание и грижа възпитателите създават спокойна и сигурна среда, в която детето може да изразява себе си без страх и притеснение.

3. Приемане:

Същност: „Приемане” се отнася до безусловното приемане на детето такова, каквото е, без осъждане или критика. Това означава уважение към индивидуалността, различията и темповете на развитие на всяко дете

Как се осъществява: Учителите трябва да покажат разбиране и търпение към всяко дете, независимо от неговото поведение или реакциите му към новата среда. Приемането включва подкрепа на индивидуалните му потребности, независимо дали те се отнасят до социализацията, обучението или личностното развитие.

Цел: Да се създаде усещане за принадлежност, където всяко дете се чувства желано, ценено и уважавано. Това подпомага изграждането на самочувствие и положително отношение към себе си и към околните.

Предимства на модела „Подкрепа, присъствие, приемане“:

- Намалява стреса и тревожността: Този модел предоставя психологическа и емоционална сигурност на детето, което значително намалява стреса, свързан с раздялата с дома и вписване в новата среда.
- Ускорява процеса на адаптация: Когато децата получават постоянна подкрепа, присъствие и приемане, те се чувстват по-спокойни и уверени, което ускорява процеса на интеграция в новата социална група.
- Подобрява социалните умения: Моделът също така помага на децата да изградят здравословни взаимоотношения с връстниците си, като ги учи на приемане и уважение към другите.
- Укрепва емоционалната устойчивост: Чрез създаване на сигурна и подкрепяща среда, децата изграждат умения за справяне с предизвикателствата и стреса в бъдещи ситуации.

Моделът „Подкрепа, присъствие, приемане“ е изключително ефективен инструмент за улесняване на адаптацията на децата в детската градина. Той помага за изграждането на здрава връзка между детето, учителите и новата социална среда, като същевременно съдейства за емоционалното и социално развитие на децата. Промените, които бяха обсъдени и приети са нови възможности за разгръщане на личностния и професионален потенциал на детския педагог. Няма друга степен в образователната система, както предучилищната, в която чрез игра, творчество и познание детският учител да сътворява ежедневието на малкото дете. Той е създаден в името на детето, в помощ на учителя и в подкрепа на родителя. Подпомага учителя, за да осигури:

3.1/ условия за пълноценно детско развитие.

За пълноценното детско развитие е необходимо да се създаде благоприятна среда, която да подпомага всички аспекти на личностното и когнитивното израстване на детето. Условията за такова развитие обхващат различни фактори, които включват физическа, социална, емоционална и когнитивна подкрепа. Взаимодействието между тези елементи създава основите за здравословно развитие и бъдещ успех на детето в обществото.

Основни условия за пълноценно детско развитие:

1. Физическа среда:

Безопасност- Детето трябва да расте в безопасна и сигурна среда, която да го предпазва от физически опасности и стресови фактори. Това включва както физическата среда в дома и детската градина, така и условията за игра на открито.

Здравословен начин на живот: Правилното хранене, редовният сън и физическата активност са основополагащи за здравето и развитието на детето. В детската градина и у дома е важно да се осигуряват балансиран хранителни режими и възможности за движение и игри.

Пригодени условия за игра и учене: Пространствата за игра и учене трябва да бъдат организирани така, че да стимулират креативността и двигателното развитие. Играчките и материалите трябва да бъдат подходящи за възрастта и развитието на детето.

2. Социална среда:

Социализация и връзки с връстници: Социалната среда е критична за развитието на комуникативните и социални умения на детето. Взаимодействията с връстници в игри и групови занимания помагат за изграждането на умения като споделяне, сътрудничество и решаване на конфликти.

Подкрепящи взаимоотношения с възрастни: Учителите и родителите играят ключова роля в развитието на детето. Те трябва да осигуряват подкрепа, внимание и доверие, като същевременно служат за модел на поведение и ценности.

Положителна атмосфера: Емоционално подкрепящата среда, в която детето се чувства обичано, уважавано и прието, е от изключително значение за пълноценното развитие.

3. Емоционална подкрепа:

Емоционална сигурност: За да се развие правилно, детето трябва да се чувства сигурно в отношенията си с възрастните и връстниците. Усещането за подкрепа и разбиране от страна на родителите и възпитателите допринася за изграждане на самочувствие и увереност.

Емоционална интелигентност: Развитието на умения за разпознаване и изразяване на емоциите, както и справяне с тях, е важна част от социалното и емоционално израстване. Родителите и възпитателите трябва да насърчават децата да говорят за чувствата си и да предлагат модели за управление на емоции като тъга, гняв или страх.

4. Когнитивна и образователна среда:

Стимулиращи занимания: За да развие интелектуалния си потенциал, детето се нуждае от разнообразни стимулиращи дейности, които да предизвикват интерес и любопитство. Игрите, учебните материали и заниманията трябва да съответстват на възрастта и способностите на детето и да подпомагат развитието на мислене, памет, внимание и концентрация.

Подкрепа за индивидуалното развитие: Учителите и родителите трябва да разбират индивидуалния ритъм и способности на всяко дете. Някои деца се развиват по-бързо в определени области, докато други имат нужда от повече време и насърчение.

Игрови подход: Играта е основен метод за обучение и развитие в ранна детска възраст. Чрез игра децата развиват когнитивни умения, творческо мислене и решаване на проблеми.

5. Морални и етични ценности:

Формиране на ценности: Ранното детство е време, когато децата започват да разбират концепциите за правилно и неправилно. Родителите и учителите трябва да бъдат пример за добри морални и етични стойности, като честност, справедливост, отговорност и сътрудничество.

Развитие на съпричастност и уважение: Важно е децата да бъдат научени да уважават различията, да проявяват съпричастност към другите и да се грижат за околната среда и хората около тях.

3.2/Основните принципни положения, които за залегнали в основата на модела на ДГ „Щастливо детство” са:

1. Индивидуален подход към всяко дете:

В основата на модела стои убеждението, че всяко дете е уникално и се развива със собствено темпо. Учителите и помощник-възпитателите трябва да вземат предвид индивидуалните нужди, темперамент и особености на всяко дете. Това означава гъвкавост в подхода и готовност за адаптиране към различни реакции и поведения на децата в процеса на адаптация.

2. Емоционална сигурност и доверие:

Създаването на сигурна и подкрепяща среда, в която децата се чувстват уверени и спокойни, е основен приоритет. Чрез постоянна емоционална подкрепа и насърчаване учителите изграждат доверие; което е ключово за преодоляване на тревожността и стреса, свързани с влизането в новата социална среда.

3. Активно участие и присъствие на възпитателите:

Принципът на „присъствие“ акцентира върху активното включване на учителите и възпитателите в живота на детето в детската градина. Това включва не само физическото присъствие, но и активно внимание към емоционалното и психологическо състояние на детето. Учителите са винаги на разположение за подкрепа, разбиране и реакция спрямо нуждите на децата.

4. Подкрепа за социализация и групова динамика:

Моделът подчертава важността на социалното взаимодействие и насърчава децата да изграждат взаимоотношения с връстниците си.

Включване на „различното“ дете в живота на групата, чрез подкрепа и уважение от детския педагог, децата в групата и техните родители. Уважение към различните етноси и култури. Подкрепата за социализацията включва предоставяне на насоки и помощ на децата в процеса на създаване на приятелства, развиване на умения за сътрудничество и решаване на конфликти.

5. Приемане и уважение на детето такова, каквото е:

Един от най-важните принципи на модела е безусловното приемане на детето — с неговите силни страни, слаби моменти, емоции и поведение. Учителите и помощник- възпитателите трябва да демонстрират уважение и разбиране, като избягват критиката и осъждането. Това позволява на детето да се чувства комфортно и свободно да изразява себе си.

6. Плавен преход и постепенна адаптация:

Адаптационният процес не трябва да бъде насилствен или бърз. В основата му стои принципът за постепенно въвеждане на детето в новата среда, което включва кратки и постепенно удължаващи се посещения в детската градина, плавни преходи и предоставяне на време за приспособяване според индивидуалните нужди на всяко дете.

7. Активно участие на родителите:

Родителите играят важна роля в процеса на адаптация. Поддържането на тясна връзка между детската градина и семейството е основният принцип на модела. Родителите трябва да бъдат информирани и ангажирани, като същевременно участват в прехода, предоставяйки подкрепа на детето в дома и активно сътрудничейки с възпитателите.

8. Стимулиране на самостоятелността:

Моделът насърчава развитието на самостоятелност у децата чрез предоставяне на възможности за поемане на отговорности и участие в дейности, които стимулират техните лични умения и увереност. Това включва както самообслужване, така и участие в групови занимания, които развиват автономията на детето.

9. Позитивна дисциплина и насърчение:

Позитивната дисциплина използва насърчение и похвали като основни инструменти за повлияване на поведението на детето. Учителите подкрепят децата в разбирането на правилата и нормите чрез позитивен пример и диалог. Утвърждаване на доброжелателно и самоуверено поведение при общуването си с връстници и възрастни. отношението към родителите — добронамереност, усещане за сигурност, присъствие, толерантност и подкрепа.

Принципите, залегнали в основата на модела „Подкрепа, присъствие, приемане” на ДГ „Щастливо детство” насочват към създаването на среда, която насърчава позитивна адаптация, емоционално благополучие и социално включване. Всяко дете се третира с уважение и внимание към индивидуалните му нужди, като целта е да се създадат оптимални условия за неговото цялостно развитие и успешно интегриране в детската градина

3.3/Очаковани резултати при реализиране на модела за адаптация- „Подкрепа, присъствие, приемане“ в ДГ „Щастливо детство“:

По-бърза и успешна адаптация на децата:

-Децата ще преминат по-лесно през процеса на приспособяване към новата среда, благодарение на плавния преход, предоставянето на емоционална подкрепа и активното присъствие на възпитателите. Това ще доведе до намаляване на стреса и тревожността, свързани с раздялата с родителите и новите условия.

Подобрено емоционално благополучие:

-Децата ще се чувстват по-сигурни и уверени в новата среда, тъй като получават подкрепа и приемане от учителите. Това ще намали емоционалните колебания, като тревожност, страх и несигурност, и ще подпомогне тяхната емоционална устойчивост и самоувереност.

Развитие на социални умения:

-Чрез насърчаването на социализация и групова динамика, децата ще развият важни социални умения като комуникация, сътрудничество, споделяне и решаване на конфликти. Те ще се научат да създават приятелства и да се интегрират по-лесно в социалната група.

Засилване на самостоятелността и отговорността:

-Моделът стимулира развитието на самостоятелност и умения за самообслужване. Това ще доведе до повишаване на увереността на децата в собствените им способности и до подобряване на готовността им да поемат отговорност за себе си и своите действия.

Формиране на положителни поведенчески модели:

-Чрез прилагането на принципите на позитивна дисциплина децата ще развият умения за разбиране на правилата и отговорно поведение, без да се налага използването на наказания или отрицателни подходи. Това ще допринесе за изграждането на позитивна атмосфера в групата и стимулиране на уважение и сътрудничество между децата.

Подкрепа за индивидуалното развитие:

-Учителите ще могат да адаптират подхода си спрямо индивидуалните нужди на всяко дете, като се фокусират върху стимулиране на неговите силни страни и подкрепа в областите, в които се нуждае от допълнителна помощ. Това ще доведе до цялостно развитие на децата и оптимално използване на техния потенциал.

Укрепване на връзката между детската градина и семейството:

-Тясното сътрудничество между учителите и родителите ще засили връзката между детската градина и семейството. Родителите ще бъдат по-активно включени в процеса на адаптация и развитие на детето, което ще доведе до по-добра комуникация и подкрепа за детето както в дома, така и в учебната среда.

Намаляване на стреса и напрежението в групата:

-Благодарение на позитивната атмосфера, създадена от модела, ще се наблюдава намаляване на конфликти и напрежение в групата. Децата ще се чувстват по-

спокойни и уравновесени, а взаимоотношенията между тях ще се основават на уважение и разбиране.

- създаване на сигурна и спокойна среда.

- постигане целта на образователния процес в предучилищна възраст;

- личностно и общо психично развитие на детето;

- ефективно сътрудничество между детската градина и родителите в процеса на адаптацията на децата;

3.4/ заложените идеи за ефективен механизъм на адаптацията между участниците в предучилищното образование са следните

Сътрудничество между родители и учители:

- Ефективната адаптация изисква тясно сътрудничество между родителите и учителите. Родителите трябва да бъдат активно включени в процеса, да предоставят информация за специфичните нужди и особености на детето и да подкрепят усилията на учителите в създаването на плавен преход. Учителите от своя страна трябва редовно да информират родителите за напредъка на детето, трудностите, с които се сблъсква, и начините за справяне с тях.

Постепенно въвеждане в новата среда:

- Един от основните елементи на ефективния механизъм на адаптация е постепенното въвеждане на детето в новата среда. Това може да включва кратки посещения в началото, по-леки занимания и постепенно увеличаване на времето, прекарано в детската градина. Постепенността позволява на детето да свикне с новите хора, място и рутина, без да се чувства претоварено.

Индивидуализиран подход:

- Всяко дете е уникално и се адаптира по различен начин. Механизмът за адаптация трябва да вземе предвид индивидуалните нужди на всяко дете. Някои деца може да се нуждаят от повече емоционална подкрепа или повече време за адаптация, докато други бързо се приспособяват. Учителите трябва да имат гъвкав подход и да реагират адекватно на поведението и емоционалните нужди на всяко дете.

Осигуряване на емоционална подкрепа и сигурност:

- Важна идея в механизма на адаптацията е предоставянето на емоционална подкрепа. Детето трябва да усеща, че е в безопасност и че възпитателите са на разположение, за да помогнат при нужда. Емоционалната сигурност е ключова за преодоляване на стреса и тревожността, които съпътстват началния период в детската градина.

Изграждане на положителна комуникация:

За успешна адаптация е необходима открита и положителна комуникация между всички участници — деца, родители и учители. Учителите трябва да създадат среда, в която детето се чувства комфортно да изразява своите емоции, Мисли и

притеснения. Родителите също трябва да бъдат насърчавани да комуникират открито с учителите и да задават въпроси относно адаптацията на своето дете.

Позитивна социална среда и групови активности:

-Децата трябва да бъдат включени в групови игри и дейности, които насърчават взаимодействието с връстниците. Тези дейности не само развиват социални умения, но и правят адаптацията по-лесна чрез създаването на приятелства и чувство за принадлежност към групата. Важно е учителите да насърчават децата да взаимодействат, като им помагат при нужда в социалните им взаимодействия.

Подкрепа за самостоятелност и самообслужване:

„Част от адаптацията е свързана с развитието на самостоятелността у детето. Учителите трябва да предоставят възможности децата да се учат да се грижат сами за себе си — например чрез обличане, хранене или други самообслужващи дейности. Това развива увереността на детето и го прави по-уверено в новата

Регулярно наблюдение и оценка на напредъка:

-Процесът на адаптация трябва да бъде регулярно наблюдаван и оценяван както от учителите, така и от родителите. Това включва проследяване на емоционалното състояние на детето, неговото участие в груповите дейности, взаимодействията с другите деца и самостоятелността му. Въз основа на тези наблюдения може да се коригират и адаптират подходите за по-нататъшна подкрепа.

Насърчаване на положителна дисциплина:

- Вместо прилагането на наказания, моделът се основава на насърчаване и позитивна дисциплина. Децата трябва да бъдат насочвани към правилното поведение чрез позитивни примери и награди, като това създава чувство на отговорност и желание за участие в груповите дейности.

Създаване на приветлива и мотивираща образователна среда:

-Средата в детска градина „Щастливо детство“ е приветлива, цветна и мотивираща. Децата трябва да се чувстват като у дома си, когато влизат в класната стая или в пространството за игра. Това включва използването на подходящи за възрастта материали, забавни и развиващи игри и ясно структурирани учебни активности

Личностен и индивидуален подход към всяко дете.

Ситуационен и интегрален подход.

При използването механизма за адаптация в процеса на цялостното педагогическо взаимодействие, учителите на ДГ „Щастливо детство“ се съобразява със: степента на развитие на децата в групата, възрастови особености, потребности и интереси за постигане на целта — цялостно развитие на детето.

4.АЛГОРИТЪМ ЗА ДЕЙСТВИЕ В ДГ „ЩАСТЛИВО ДЕТСТВО“

А. Дейности за реализиране:

1/Дейности при посрещане на децата:

- Посрещане на детето с положително настроение и създаване на сигурна и спокойна среда.
- Запознаване на детето с другите деца от групата.
- Запознаване на детето с обстановката и обясняване предназначението на отделните помещения, материали, пособия.
- Определяне на лично пространство за детето-място на масите за хранене и обучение, гардеробче за личните принадлежности, легло за сън.

2/Дейности при изпращане на децата:

- Родителите получават актуална информация за нивото на адаптирането, постиженията и поведението на детето/първи пункт на нашия модел/.
- Провеждане на съвместни творчески дейности с деца и родители за реализиране на втория пункт на нашия модел, а именно „присъствие на родителя“.
- „Родителите споделят“- рубрика за родителски впечатления в семейна среда затруднения, постижения и приобщаване на детето към новите условия на средата в детската градина./трети пункт на модела за адаптация/.

Б. Основни задачи, които трябва да изпълнят учителите са:

- 1.Да организират безопасна и естетична среда, създаваща уют, топлина и сигурност за децата в периода на адаптацията им при постъпване в детската градина.
- 2.Да реализират образователно- възпитателния процес чрез планирани игри и игрово-познавателни дейности в основни и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие.
- 3.Да формират комуникативни умения и поведение за позитивно общуване и взаимодействие между учителите и родителите, благоприятстващи адаптацията на децата при прехода от семейната среда към образователната и социалната среда в детската градина.

Екипът на ДГ „Щастливо детство“ има актуалната задача да оптимизира взаимодействието между детската градина и семейството и да предложи такива форми и средства на сътрудничество, които да се основават на взаимно доверие, подкрепа и спокойствие. Реализирането на тази задача предполага проучване на представите на родителите и използването на действия и отношения, които да са в полза на детето и неговото благополучие и развитие. Целенасоченото взаимодействие осигурява единен подход в разкриването и опознаването на обкръжаващия детето свят и постоянна взаимна коректна информация за цялостното развитие на детето, за неговите интереси, потребности и поведение. Особено важно за нас е да знаем как се възприема образователно възпитателната дейност в детската градина, какви са техните очаквания, препоръки, в какви насоки биха искали да им помогне детската градина, от какво са доволни или недоволни.

Излизането от семейната среда и срещата с новата, непозната социална среда е част от живота на детето. Тръгването на детска градина е важно събитие за малкото дете, защото е свързано с цялостна промяна в живота му и попадането му в нова среда – материална, социална, обществена и природна. За безболезнена и бърза адаптация към тези промени много е важна предварителната подготовка на детето в семейството. Именно близките хора оказват най — голямо влияние върху развитието и възпитанието на детето. В семейството се поставят основите на нервно — психическото, физическото и

емоционалното здраве на детето, както и начините умения и навици за самообслужване, за поведение и общуване.

Родителите в най — голяма степен могат да допринесат за бързата адаптация на детето си, когато са убедени в неговата способност да премине през този етап. Тази убеденост носи увереност и емоционално спокойствие както на тях, така и на децата.

Детската градина като институция изпълнява националните образователни политики. Цялостната дейност и всички практики в нея са законово регламентирани, научно обосновани, професионално практикувани и институционално контролирани. Именно детската градина е инициативен фактор във взаимодействието с родителите.

Законът за предучилищно и училищно образование определя родителите като участници в образователния процес. Сътрудничеството и взаимодействието между семейството и детската градина се осъществяват чрез индивидуални консултации, срещи с родителите, анкети, разговори, присъствие в педагогически ситуации, празници, тържества и други режимни моменти.

Задължения

Родителите са длъжи да участват в процеса на изграждане на навици и умения на детето, да се осведомяват за приобщаването му към социалната среда на детската градина и постигнатите резултати от възпитанието и обучението му. Ролята и задължението на детската градина е не само да отглежда и възпитава, социализира и обучава детето, но и да даде модели, които и родителите да усвояват и прилагат с оглед постигане целите на предучилищното образование и подготовката на детето за училище. Важно за педагозите от ДГ „Щастливо детство“ е индивидуализирането и оптимизирането на това взаимодействие. Затова смятаме за нужно да получаваме информация за:

- статуса на детето в семейството;
- семейната атмосфера и емоционалното благополучие на детето у дома;
- нивото на знания и умения, проявени интереси и способности на детето до постъпването му в детската градина;
- здравословното състояние на детето;
- предпочитани и неpreferирани храни; начин на хранене, вредни навици и др.

На родителите даваме възможност да се запознаят предварително с детската градина, с работещите в нея педагози и помощник - възпитатели; с дневния режим; с предлаганите образователни стратегии и практики; да се информират за храненето на детето. По този начин се повишава ефективността на позитивното и ползотворно сътрудничество и се стимулира взаимното допълване в изпълнението на социалните роли и функции на семейството и детската градина.

В.Очаквани положителни резултати за деца, родители и учители. Ето някои от по - важните, според нас:

За детето:

- облекчава се адаптацията на детето при прехода от домашна обстановка към условията на детската градина;
- засилва се чувството за сигурност и емоционален комфорт;
- стимулира се активността и индивидуалната изява;
- стимулират се уменията за общуване и социализация на детската личност;
- развиват се речевите умения и се преодоляват дефицити в общуването, говора и социалната реализация;
- обогатява се познавателния и социалния опит.

За родителите:

- разбират по — добре своите деца, сравнявайки ги с техните връстници;

- овладяват конкретни способности за общуване с децата в разнообразни дейности;
- приемат от нова позиция работата на педагозите, засилва се доверието към тях;
- опознават съдържанието на педагогическия процес и на ежедневието в детската градина;
- обменят информация не само с педагога, но и с другите родители;
- укрепват родителската общност като важна институция.

За учителите:

- имат стимул за търсене и прилагане на различни стратегии за общуване с родителите и техните деца;
- разбират по - добре децата , опознавайки близките им;
- осъществяват взаимен обмен на информация с родителите за индивидуалните особености на децата;
- разчитат на съдействието на родителите при възникване на проблеми, инциденти, въпроси и др.

В тази връзка взаимодействието между ДГ „Щастливо детство” и семейството трябва да се усъвършенства, за да се убедят родителите в професионализма и грижата на екипа на детска градина „Щастливо детство” в името на развитието и благополучието на децата.

Главната ни цел е да убедим родителите, че при нас децата се развиват и живеят щастливо.